

Sygnatura akt VIII Ga 505/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SSO Agnieszka Kądziołka

SSR (del.) Anna Górnik

Protokolant: Eliza Sandomierska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. P. (1)

przeciwko A. B., G. K., M. C. (1),

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 13 czerwca 2016 roku, sygnatura akt XI GC 601/16

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I i II w ten sposób, że oddala powództwo oraz zasądza od powoda D. P. (1) na rzecz pozwanych M. C. (1), A. B., G. K. solidarnie kwotę 7217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 6400 zł (sześć tysięcy czterysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO (...)SSO(...)SSR (del.) (...)

Sygn. akt VIII Ga 505/16

UZASADNIENIE

Powód D. P. (2) w pozwie z dnia 26 stycznia 2016 r. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych M. C. (1), G. K., A. B. kwoty 55.992,76 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwani byli członkami zarządu Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Powód uzyskał tytuł wykonawczy przeciwko spółce, wszczął egzekucję, która okazała się bezskuteczna. Pozwani pomimo wezwania nie uiścili należności. W wezwaniu powód wskazał datę płatności na dzień 21 stycznia 2016 r. Na żadaną pozwem kwotę składa się kwota należności głównej z tytułu: 41.820 zł, skapitalizowane odsetki od należności głównej: 7.558,54 zł, koszty procesu: 4.508 zł, koszty egzekucji: 306,22 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w egzekucji: 1800 zł. Powyższe należności nie zostały zaspokojone przez Biuro (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

W dniu 4 lutego 2016 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwani wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty w całości, domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu przyznali istnienie zobowiązania Biura (...) sp. z o.o. w stosunku do powoda w okresie, gdy sprawowali funkcję członków zarządu tej spółki. Pozwani zakwestionowali, aby zaistniał stan bezskuteczności egzekucji tego zobowiązania w stosunku do spółki, ponadto wskazali, że egzekucja z wniosku powoda nie była skierowana do całego majątku spółki. Podkreślili, że ustalenia komornika sądowego T. S. co do sytuacji finansowej spółki są wadliwe. Podali też, że spółka posiada majątek, który pozwala na prowadzenie skutecznej egzekucji przeciwko samej spółce oraz powołali się na fakt, że taką skuteczną egzekucję prowadzi komornik sądowy A. O. oraz M. J.. Podnieśli, że Biuro (...) sp. z o.o. w S. posiada wierzycelności wobec osób trzecich, prowadzi działalność gospodarczą, wystawia faktury, dochodzi swoich należności w drodze postępowań sądowych.

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 55.992,76 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 10.000 zł tytułem kosztów procesu. Wyrok został oparty o następujące ustalenia faktyczne.

A. B., M. C. (2) i G. K. byli członkami zarządu Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. od dnia 27 kwietnia 2006 r. do dnia 3 września 2015 r. Wyrokiem z dnia 5 marca 2015 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zasądził na rzecz D. P. (1) od Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 41.820 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.508 zł zwrotu kosztów procesu (sygn. akt XI GC 1220/14). Wyrok uprawomocnił się w dniu 27 czerwca 2015 r. Postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. powyższemu wyrokowi została nadana klauzula wykonalności.

W dniu 23 lipca D. P. (1) wniósł do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu o wszczęcie i przeprowadzenie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego. Wniósł o wszczęcie egzekucji z rachunków bankowych, z dochodów, z wierzycelności, z ruchomości, ze świadczeń, z nieruchomości, wniósł również o przeprowadzenie poszukiwania majątku dłużnika. Komornik zwrócił się m.in. do Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w R., która wskazała, że Biuro (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie występuje jako kontrahent, z którym oddział podpisał umowę.

D. P. (1) udał się do siedziby Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., ale nie zastał w niej spółki. Dowiedział się o wierzycelności przysługującej spółce wobec Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, dlatego wystąpił do tej instytucji za pośrednictwem komornika.

Postanowieniem z dnia 30 października 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu T. S. umorzył postępowanie egzekucyjne z wniosku D. P. (1) przeciwko Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (Km 691/15), prowadzone na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie XI GC 1220/14, wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 306,22 zł, którymi obciążył dłużnika i orzekł ich zwrot na rzecz wierzyciela, a ponadto przyznał wierzycielowi zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 1800 zł i w całości obciążył nimi dłużnika orzekając o obowiązku ich zwrotu na rzecz wierzyciela.

W dniu 28 września 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie M. J. dokonał sprzedaży w drodze licytacji ruchomości należącej do Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w postaci pojazdu S. (...) o nr rej. (...), za kwotę 24.100 zł (sygn. akt Km 347/15). W dniu 28 września 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie M. J. sporządził plan podziału kwoty 18.892,50 zł, uzyskanej z egzekucji z ruchomości Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (sygn. akt Km 347/15). Suma podlegająca podziałowi wynosiła 18.892,50 zł. W planie podziału zostały ujęte 4 wierzycelności, z kategorii dziewiętej (art. 1025 § 1 pkt 9 k.p.c.).

W dniu 16 lutego 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. w sprawach z wniosku wierzycieli: (...) Budowlani spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, A. M., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, J. S. (1), Skarb Państwa Nadleśnictwo Z., Powiat (...), przeciwko Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., dokonał podziału kwoty 68.880 zł uzyskanej w egzekucji z wierzytelności przysługujących Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i (...) w O. (sygn. akt Km 2477/14). Suma podlegająca podziałowi wynosiła 68.880 zł. W planie podziału zostało ujętych 7 wierzytelności, z kategorii dziewiątej (art. 1025 § 1 pkt 9 k.p.c.).

W dniu 16 lutego 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. w sprawach z wniosku wierzycieli: (...) Budowlani spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) spółka jawna, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, J. S. (1), D. S., (...) spółka akcyjna, Skarb Państwa Nadleśnictwo Z., Powiat (...), przeciwko Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., dokonał podziału kwoty 7.503 zł uzyskanej w egzekucji z wierzytelności przysługujących Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (sygn. akt Km 2477/14). Suma podlegająca podziałowi wynosiła 7.503 zł. W planie podziału zostało ujętych 9 wierzytelności, z kategorii dziewiątej (art. 1025 § 1 pkt 9 k.p.c.).

W dniu 16 lutego 2016 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. w sprawach z wniosku wierzycieli: Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w S., Prezydent Miasta P., (...) Budowlani spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) spółka jawna, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, J. S. (1), D. S., (...) spółka akcyjna, Skarb Państwa-Państwowe Gospodarstwo Leśne Nadleśnictwa L., Skarb Państwa- Nadleśnictwo S. w S., Skarb Państwa Lasy Państwowe Nadleśnictwo Ś., W. H., W. K., Powiat (...), przeciwko Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., dokonał podziału kwoty 309.780 zł uzyskanej w egzekucji z wierzytelności przysługujących Biuru (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (sygn. akt Km 2477/14). Suma podlegająca podziałowi wynosiła 309.780 zł. W planie podziału zostało ujętych 14 wierzytelności, przy czym 13 z kategorii dziewiątej (art. 1025 § 1 pkt 9 k.p.c.) i jedna wierzytelność z kategorii 7 (art. 1025 § 1 pkt 4 k.p.c.), przy czym w planie podziału na poczet sprawy, w której została zgłoszona wierzytelność z kategorii 7 przez Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w S. (Km 145/16) została zaliczona kwota 304.310,74 zł.

W dniu 11 marca 2016 r. Gmina M. S. zawarła z konsorcjum firm: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w S. i Biuro- (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umowę, przedmiot której polegał na wykonaniu aktualizacji oraz zmian nie wymagających prowadzenia nowych, ani aktualizacji przeprowadzonych już procedur administracyjnych, w postaci rewizji do dokumentacji projektowej pn. „Przebudowa i rewitalizacja Placu (...) w S. wraz z budową fontanny w obrębie istniejącego basenu przeciwpożarowego, na dz. nr 28, obręb 1040”, wykonanej przez Biuro- (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S., na podstawie umowy nr (...), zawartej w dniu 5 marca 2012 r. Za wykonanie umowy wykonawcom przysługiwało wynagrodzenie w kwocie 14.268 zł.

Pismem z dnia 19 stycznia 2016 r. M. C. (2) poinformował pełnomocnika D. P. (1), iż D. P. (1) nie miał podstaw do skorzystania z prawa wynikającego z treści art. 299 § 1 k.s.h., bowiem Biuro- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. posiada wierzytelności, z których można prowadzić egzekucję. Saldo konta bankowego w Banku (...) w S. w dniu 31 grudnia 2015 r. wynosiło 26.516,16 zł. Spółka toczy też postępowania sądowe o zapłatę na łączną kwotę 736.109,80 zł, które do dnia sporządzenia pisma nie zostały rozstrzygnięte. W dniu 20 stycznia 2016 r. G. K. wystosował do pełnomocnika D. P. (1) pismo o takiej samej treści.

W dniu 3 stycznia 2016 r. Bank (...) wystawił zawiadomienie, że na dzień 31 grudnia 2015 r, rachunek Biura- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wykazywał saldo w kwocie 26.516,16 zł

W dniu 13 sierpnia 2015 r. Biuro- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jako sprzedawca, wystawiła fakturę Vat na rzecz nabywcy - (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na kwotę 3.100 zł netto (3.813 zł brutto), która obejmowała „Dokumentację wykonawczą dla projektu: Rewitalizacja bastionu Król T. K.” oraz PW w oparciu o posiadany przez Miasto K. „Nasadzenia i wycinki zieleni wraz z technologią darniowania wałów ziemnych”.

W dniu 15 września 2015 r. Biuro- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jako sprzedawca, wystawiła fakturę Vat na rzecz nabywcy Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i (...) w O. na kwotę 56.000 zł netto (68.880 zł brutto), która obejmowała dokończenie przebudowy wałów na ternie gminy D., projekt wykonawczy, przedmiary robót, specyfika techniczna wykonania i odbioru robót, kosztorys inwestorski oraz pozwolenie na realizację inwestycji.

W dniu 17 listopada 2015 r. Biuro- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jako sprzedawca, wystawiła fakturę Vat na rzecz nabywcy Zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na kwotę 17.800 zł netto (21.894 zł brutto), która obejmowała wykonanie kompleksowego programu funkcjonalno-użytkowego wraz z przygotowaniem dokumentów i materiałów niezbędnych dla realizacji zamówienia w formule „zaprojektuj i wybuduj” dla inwestycji pn. : „Budowa basenu rybackiego w K. w rejonie na południe od ul. (...)”.

W dniu 21 grudnia 2015 r. Biuro- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jako sprzedawca, wystawiła fakturę Vat na rzecz nabywcy (...) Narodowego w S. na kwotę 32.520,33 zł netto (40.000 zł brutto), która obejmowała rozliczenie końcowe umowy.

W dniu 25 maja 2016 r. sprzedawca Biuro- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jako sprzedawca, wystawiła fakturę Vat na rzecz nabywcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na kwotę 20.400 zł netto (25 092 zł brutto), która obejmowała projekty wykonawcze modernizacji portu rybackiego w M.- strona zachodnia.

W dniu 25 maja 2016 r. Biuro- (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., jako sprzedawca, wystawiła fakturę Vat na rzecz nabywcy (...) spółki akcyjnej w S. na kwotę 21.428 zł netto (26.356,44 zł brutto), która obejmowała opracowanie projektu budowlano-wykonawczego przebudowy (...) rybackiego w D..

Pismami z dnia 12 stycznia 2016 r. D. P. (1) wezwał G. K., M. C. (1) oraz A. B. - jako członków zarządu Biura (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. - do zapłaty kwoty 55 992,76 zł do dnia 21 stycznia 2016 r. W treści pisma wskazano, że żądana kwota obejmowała należności wynikające:

a) z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 5 marca 2015 r., wydanego w sprawie XI GC 1220/14, które obejmowały kwoty:

- 41.820 zł tytułem należności głównej,
- 7.558,54 zł tytułem odsetek ustawowych liczonych do dnia 21 stycznia 2016 r.,
- 4.508 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

b) z postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu T. S., w sprawie KM 691/15, które obejmowało kwoty:

- 306,22 zł tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego poniesionych przez wierzyciela,
- 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym.

Pisma zostały nadane na poczcie do G. K., M. C. (1) oraz A. B. w dniu 13 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy podkreślił, że tak określony stan faktyczny był bezsporny, w szczególności pozwani przyznali istnienie zobowiązania Biuro (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w stosunku do powoda w okresie, w którym sprawowali funkcję członków zarządu. Strony wyprowadzały jedynie odmienne wnioski z czynności dokonywanych przez nie oraz przez organy egzekucyjne w sprawach opisanych w stanie faktycznym.

W oparciu o dokonane ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał powództwo za uzasadnione w całości, cytując jako podstawę roszczenia art. 299 § 1 k.s.h.

Sąd Rejonowy na wstępie wskazał, że specyfika odpowiedzialności członka zarządu, opartej na art. 299 § 1 i 2 k.s.h., przejawia się w tym, że wierzyciel, który nie wyegzekwował swojej wierzytelności od spółki, nie musi na zasadach ogólnych dowodzić wysokości doznanej szkody. Wystarczające będzie przedłożenie tytułu egzekucyjnego stwierdzającego istnienie zobowiązania spółki oraz wykazanie, że egzekucja wobec spółki okazała się bezskuteczna. Z omawianej regulacji wynika bowiem, że na rzecz wierzyciela działa domniemanie poniesienia szkody w wysokości niewyegzekwowanej wobec spółki wierzytelności. Domniemaniami w świetle regulacji art. 299 k.s.h. objęte są również związek przyczynowy między szkodą wierzyciela a niezłożeniem we właściwym czasie przez członka zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości oraz zawinienie przez członka zarządu niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie odpowiada na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. tylko wówczas, gdy prowadzona przeciwko spółce egzekucja była możliwa w tym sensie, że mogła przynieść realny skutek. Ciężar dowodu w tym zakresie, spoczywa na dłużniku, gdyż odpowiedzialność członka zarządu spółki z o.o. opiera się na usuwalnym domniemaniu istnienia szkody i winy tego członka za jej powstanie.

W ocenie Sądu Rejonowego powód wykazał przesłanki z art. 299 § 1 k.s.h., uzyskał bowiem tytuł wykonawczy przeciwko Biuro – (...) sp. z o.o. w S., złożył wniosek o wszczęcie egzekucji ze wszystkich składników majątkowych, w tym rachunków bankowych, dochodów, wierzytelności, ruchomości, świadczeń, nieruchomości. Dołożył przy tym należytej staranności. Zwrócił się do komornika o poszukiwanie majątku dłużnika. Ponadto uzyskiwał informacje o należnościach posiadanych przez spółkę wobec w Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Udał się na adres spółki na ul. (...), ale spółki w siedzibie nie zastał. W ocenie Sądu nie można zarzucić powodowi braku działań zmierzających do skutecznego wyegzekwowania swojej należności wobec spółki.

Dalej Sąd Rejonowy podkreślił, że powód za pomocą dowodów z dokumentów urzędowych opisanych w stanie faktycznym, czego pozwany nie kwestionował, wykazał również szkodę, na którą składały się: należność główna: 41.820 zł, skapitalizowane odsetki od należności głównej do dnia 21 stycznia 2016 r: 7.558,54 zł, koszty procesu 4.508 zł, koszty egzekucji: 306,22 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w egzekucji: 1800 zł.

Przechodząc do sposobu obrony pozwanych Sąd Rejonowy zauważył, że bronili się oni jedynie tym, że nie zaistniał stan bezskuteczności egzekucji oraz wskazywali, że bezskuteczność egzekucji musi dotyczyć całego majątku spółki. Podkreślił również, że na gruncie niniejszej sprawy ciężar dowodu w tym zakresie obciążał pozwanych, którzy temu ciężarowi nie sprostali (art. 6 k.c.). Sąd Rejonowy wywiódł, że w przypadku powództw z art. 299 § 1 k.s.h. stan bezskuteczności egzekucji może być przez stronę powodową wykazywany na różne sposoby: pierwszym z nich jest dołączenie do akt sprawy postanowienia komornika sądowego o umorzeniu postępowania wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji; drugi sposób polega na wykazaniu stanu bezskuteczności egzekucji bez wcześniejszego wszczynania postępowania egzekucyjnego - w tym wypadku podnosi się, że wierzyciel dochodzący należności od członka zarządu spółki z o.o. na zasadzie art. 299 k.s.h. nie jest zobowiązany do wykazania formalnego umorzenia postępowania egzekucyjnego przez komornika z uwagi na jego bezskuteczność; wystarczający jest w takiej sytuacji dowolny dowód, że spółka nie ma majątku, który pozwalałby na zaspokojenie wierzyciela.

W ocenie Sądu Rejonowego wybór przez wierzyciela jednego z wymienionych dwóch sposobów wykazania bezskuteczności egzekucji ma znaczenie dowodowe dla wykazania omawianej przesłanki. W pierwszym wypadku, jeżeli komornik wydał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, przedłożenie tego postanowienia do akt sprawy przerzuca na pozwanych (członków zarządu) obowiązek wykazania, że egzekucja przeciwko spółce nie była bezskuteczna w czasie prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Dzieje się tak z uwagi na okoliczności, że postanowienie komornika jest dokumentem urzędowym zgodnie z art. 244 k.p.c., przepis art. 252 k.p.c. stanowi natomiast, że strona, która zaprzecza prawdziwości dokumentu urzędowego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenia organu, od którego dokument ten pochodzi, są niezgodne z prawdą, powinna okoliczności te udowodnić. Ciężar dowodu w sprawach, w których wierzyciel wykazuje bezskuteczność egzekucji bez przedłożenia dokumentu urzędowego, może kształtować się różnie, niemniej w niniejszej sprawie analiza rozkładu ciężaru dowodu w tym zakresie nie była - zdaniem Sądu Rejonowego - konieczna, albowiem powód przedłożył

dokument urzędowy w postaci prawomocnego postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec spółki z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Dalej Sąd Rejonowy - z uwagi na związanie komornika granicami wniosku o wszczęcie egzekucji (art. 797 § 1 k.p.c.) - uznał, że zobligowany był badać, czy wierzyciel złożył wniosek o wszczęcie egzekucji ze wszystkich składników majątkowych dłużnej spółki, co w przedmiotowym postępowaniu miało miejsce. Pozwani w ocenie Sądu Rejonowego nie przeprowadzili dowodu przeciwnego, to jest nie wykazali, że egzekucji przeciwko dłużnej spółce nie była bezskuteczna, wbrew postanowieniu komornika. Egzekucja ta została wszczęta w dniu 24 lipca 2015 r. a zakończyła się w dniu 30 października 2015 r. Z tego okresu strona pozwana przedłożyła protokół sprzedaży ruchomości – ze sprawy Km 347/15, jednakże ze sprzedaży w tej sprawie uzyskano kwotę 24.100 zł, z czego suma ulegająca podziałowi wynosiła 18.892,50 zł, a w planie z ww. sumy zaspokojeniu podlegały 4 wierzytelności wierzycieli, którzy prowadzili egzekucję. Ewentualna kwota, którą uzyskaliby powód nie pokrywałaby więc w całości jego należności. Nie można czynić również zarzutu wierzycielowi, który nie skierował egzekucji do ww. ruchomości w sytuacji, w której brak jakiegokolwiek dowodu w aktach sprawy, że wierzyciel o takim składniku majątkowym wiedział, na etapie prowadzonego postępowania egzekucyjnego. Pozwani nie wnieśli o przeprowadzenie dowodu z akt egzekucyjnych spraw, biorących udział w tym planie podziału, co - zdaniem Sądu pierwszej instancji - umożliwiłoby wyliczenie wysokości ewentualnej należności, która przypadłaby w planie podziału na rzecz powoda.

W dalszej części rozważań Sąd Rejonowy wskazał, że inaczej przedstawia się kwestia wykazania, że na dzień zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.) w postępowaniu z powództwa wierzyciela spółki przeciwko członkom zarządu, opartym na art. 299 § 1 k.p.c., spółka ma nadal składniki majątkowe pozwalające na realne wyegzekwowanie z nich należności dochodzonej pozwem. W tym znaczeniu zarzut braku bezskuteczności egzekucji nie prowadzi do zakwestionowania dokumentu urzędowego – prawomocnego postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z powodu bezskuteczności egzekucji, albowiem dotyczy stanu, do którego dokument ten się nie odnosi, a mianowicie sytuacji majątkowej spółki po dniu wydania postanowienia przez komornika sądowego.

W ocenie Sądu Rejonowego wierzyciel nie wykazał jednak, że na dzień zamknięcia rozprawy, tj. na dzień 6 czerwca 2016 r., spółka posiadała realny majątek umożliwiający skierowanie do niego egzekucji i uzyskanie należności dochodzonej pozwem. Samo przedłożenie planów podziału z 16 lutego 2016 r. (k. 69), 16 lutego 2016 r. (k. 71), 16 lutego 2016 r. (k. 73) świadczy o tym, że wierzytelności, o których mowa w tych dokumentach, nie mogą doprowadzić do oddalenia powództwa, albowiem skoro wierzytelności zostały podzielone, to powód na dzień zamknięcia rozprawy, tj. na dzień 6 czerwca 2016 r. zaspokoić się z tych wierzytelności nie mógł.

Niezależnie od powyższego Sąd Rejonowy podkreślił, że mylącym jest, iż jeden z planów podziału obejmuje znaczną kwotę 309.780 zł, albowiem w planie podziału ww. sumy brała udział wierzytelność z kategorii 7, która wyprzeda wierzytelność z kategorii 9, czyli wierzytelność wierzycieli prowadzących egzekucję. Pozwani nie wykazali, że wierzytelność powoda posiada wyższą kategorię od wierzytelności sklasyfikowanych w kategorii 7, a na wspomnianą wierzytelność z kategorii 7, z kwoty 309.780 zł zaliczono kwotę 304.310 zł. Pozostała więc kwota 5.470 zł, która została podzielona pomiędzy pozostałych 13 wierzycieli.

Sąd Rejonowy wskazał również, że pozwani nie wnosili o przeprowadzenie dowodu z dokumentów z akt spraw uczestniczących w trzech podziałach wierzytelności, co umożliwiłoby Sądowi ewentualne wyliczenie kwoty, którą mógłby uzyskać powód z egzekucji z tych wierzytelności, gdyby do niej przystąpił. Zważywszy, że kwotę 68.880 zł podzielono na 4 wierzycieli, kwotę 7.503 zł na 9 wierzycieli, a kwotę 5470 zł na 13 wierzycieli, jasnym dla Sądu pierwszej instancji jest, że powód nie uzyskałby w pełni zaspokojenia swojej wierzytelności, nawet gdyby uczestniczył w każdym z planów podziału. Dalej Sąd Rejonowy wskazał, że pozwani nie udowodnili, że spółka posiada jakiegokolwiek wierzytelności, z których powód mógłby prowadzić egzekucję: tj. wierzytelności albo stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu, albo bezsporne, a także możliwe do wyegzekwowania. Posiadanie wierzytelności wobec podmiotu nie mającego jakiegokolwiek majątku w żadnym razie nie powoduje bowiem, że stan bezskuteczności wobec spółki przestaje istnieć.

Pozwani powoływali się na to, że spółka posiada wierzytelności wobec Gminy K., (...) SA (syndyka masy upadłości), Skarbu Państwa – Nadleśnictwa W., Gminy M. S. i innych wierzycieli, czego zdaniem Sądu Rejonowego nie udowodnili.

Ostatecznie Sąd Rejonowy uznał, że są podstawy, aby zasądzić solidarnie należność dochodzoną pozwem z art. 299 § 1 k.s.h. O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 455 k.c. w zw. z art. 481 k.c., z kolei o kosztach postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 105 § 2 k.p.c. (na koszty procesu składały się: opłata od pozwu w kwocie 2.800 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 7200 zł - § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz.U.2015.1804).

Apelację od powyższego wyroku złożyli pozwani, zarzucając wyrokowi naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wadliwą i dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, prowadzącą do błędnego uznania, że pozwani nie obalili wynikającego z postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego domniemania o bezskuteczności prowadzonej wobec spółki egzekucji, w sytuacji gdy z dokumentów zebranych w sprawie wynika, że istnieją składniki majątkowe spółki, z których prowadzona była skuteczna egzekucja wobec spółki. Powołując się na powyższe pozwani wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w obu instancjach.

W uzasadnieniu apelacji pozwani podkreślili, że wprawdzie powód przedłożył do akt sprawy postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec spółki z 30 października 2015 r., tymczasem pozwani przedłożyli w toku postępowania dokumenty pochodzące od komornika A. O. z lutego 2016 r., z których wynikało, że egzekucja przeciwko spółce była skuteczna, bowiem w lutym 2016 r. podzielono między wierzycieli kwotę prawie 400.000 zł. Pozwani podkreślili, że dokumenty pochodzące od komornika A. O. również korzystają z przymiotu dokumentu urzędowego, obalają one wynikające z przedłożonego przez powoda postanowienia domniemanie, że egzekucja wobec spółki była bezskuteczna. Ponadto pozwani wskazali, że istnieją inne wierzytelności, które mogą być przedmiotem egzekucji, a na tą okoliczność załączyli stosowne faktury. Do apelacji zostały załączone nowe dowody, co do których pozwani podkreślili, że dotyczą one okoliczności, które ujawniły się dopiero po wydaniu wyroku przez Sąd pierwszej instancji, stąd też dopuszczanie ich nie jest spóźnione.

Powód złożył odpowiedź na apelację, w której wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie solidarnie pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania odwoławczego. Powód podkreślił w odpowiedzi na apelację, że egzekucja została skierowana do całości majątku spółki, była prowadzona w bardzo szerokim zakresie, powód zlecił organowi egzekucyjnemu dalsze poszukiwanie majątku dłużnika, a więc dochował należytej staranności, jeśli chodzi o wykorzystanie możliwości uzyskania zaspokojenia swojego roszczenia. Podkreślił również, że wszelkie informacje dotyczące rzekomego majątku spółki (...) odnoszą się do okresu po zakończeniu postępowania egzekucyjnego, prowadzonego na wniosek powoda przez komornika. Tym samym powód uznał, że pozwani nie wykazali braku przesłanki bezskuteczności egzekucji. Do odpowiedzi na apelację powód załączył nowy dowód w postaci informacji mailowej uzyskanej z kancelarii komornika A. O. z 9 czerwca 2016 r.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 20 stycznia 2017 r. pełnomocnik pozwanych złożył nowe wnioski dowodowe, w postaci dokumentów wymienionych w piśmie procesowym z 19 stycznia 2017 r., na okoliczność stwierdzenia, że w dniu wydania wyroku przez Sąd pierwszej instancji istniały składniki majątkowe, z których prowadzona była skuteczna egzekucja wobec spółki oraz stwierdzenia, że spółka w dalszym ciągu posiada wierzytelności pozwalające na prowadzenie wobec niej skutecznej egzekucji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna i w konsekwencji doprowadziła do wydania reformatoryjnego orzeczenia zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego.

Na wstępie rozważań wskazać trzeba, że Sąd drugiej instancji orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym (art. 382 k.p.c.), postępowanie apelacyjne polega na merytorycznym rozpoznaniu sprawy, co oznacza, że wyrok Sądu drugiej instancji musi opierać się na jego własnych ustaleniach faktycznych i prawnych. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę merytorycznie w granicach zaskarżenia, ustala podstawę prawną orzeczenia niezależnie od zarzutów podniesionych w apelacji, kontroluje prawidłowość postępowania przed Sądem pierwszej instancji, po czym orzeka co do istoty sprawy stosownie do wyników postępowania, nie wykraczając poza wnioski zawarte w apelacji.

W rozpoznawanej sprawie zostały złożone w toku postępowania apelacyjnego nowe wnioski dowodowe, Sąd Okręgowy wnioski te uwzględnił, dopuszczając powołane przez strony dowody. Decydujące znaczenie miały dowody powołane przez stronę pozwaną, przy czym wykazane zostało, że strona pozwana nie mogła dowodów tych powołać przed Sądem pierwszej instancji (art. 381 k.p.c.). Rozprawa została zamknięta przed Sądem pierwszej instancji w dniu 6 czerwca 2016 r., załączone do apelacji dokumenty prywatne pochodzą z lipca i sierpnia 2016 r., z kolei pismo komornika sądowego A. O. jest datowane na dzień 10 czerwca 2016 r. Dokumenty te nie mogły być więc powołane przed Sądem pierwszej instancji. Taka sama sytuacja występuje w odniesieniu do dokumentów złożonych na rozprawie apelacyjnej - zarówno powołane na tej rozprawie jako dowody pisma pochodzące z postępowań prowadzonych przez komornika, jak i dokumenty prywatne, w szczególności w postaci faktur VAT, powstały w okresie od września 2016 r. do stycznia 2017 r. Przed zamknięciem rozprawy przed Sądem pierwszej instancji powstały jedynie dokumenty w postaci złożonych na rozprawie umów, potrzeba ich powołania powstała jednakże w połączeniu z dokumentami, które powstały po zamknięciu rozprawy przed Sądem pierwszej instancji. Tym samym dokumenty te zostały dopuszczone jako materiał dowodowy będący podstawą faktyczną ustaleń Sądu odwoławczego. Dopuszczony został również dowód z korespondencji elektronicznej z kancelarii komornika sądowego A. O., powołany jako dowód przez stronę powodową, mail ten pochodzi bowiem z dnia 9 czerwca 2016 r.

Oceniając zebrany w sprawie niniejszej materiał dowodowy Sąd Okręgowy uznał, że zaaprobować trzeba dokonane przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne, nie można jednak podzielić wywiedzionych na ich podstawie wniosków (o czym niżej). Ponadto należało uzupełnić ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji o fakty istotne dla rozstrzygnięcia, które zostały wykazane za pomocą dowodów powołanych w postępowaniu apelacyjnym.

Przede wszystkim wskazać trzeba, że po zamknięciu rozprawy przed Sądem pierwszej instancji, już w czerwcu 2016 r. powód ponownie złożył wniosek o wszczęcie przeciwko spółce (...) egzekucji w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 5 marca 2015 r., wydany w sprawie XI GC 1220/14 (a więc w oparciu o ten tytuł egzekucyjny, który stwierdza istnienie roszczeń powoda wobec spółki (...), za które odpowiedzialność mieliby ponosić pozwani w niniejszym procesie członkowie zarządu).

Egzekucję na wniosek powoda prowadzi Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O., pod sygnaturą Km 919/16. Z pisma komornika z dnia 10 czerwca 2016 r., kierowanego do spółki (...) wynika, że w toku postępowania egzekucyjnego komornik przekazał spółce zawiadomienie o wszczęciu egzekucji (datowane na 10 czerwca 2016 r.), wezwanie do stawienia się, zajął 5 rachunków bankowych spółki, zajął 4 wierzytelności spółki (w szczególności wierzytelności należne od: Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, II Urzędu Skarbowego w S., (...) sp. z o.o. w G., (...) SA w S.).

Dowód: pismo z dnia 10 czerwca 2016 r. z załącznikami - karta 103-185.

W wyniku czynności podjętych w postępowaniu egzekucyjnym Km 919/16 Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. wyegzekwował w na rzecz powoda niewielkie kwoty. Do dnia zamknięcia rozprawy przed Sądem Okręgowym w Szczecinie postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 919/16 nie zakończyło się.

Fakt przyznany na rozprawie przez stronę powodową.

W piśmie z dnia 12 sierpnia 2016 r., kierowanym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O., spółka (...) podając sygnatury postępowań egzekucyjnych w 27 sprawach poinformowała, że na skutek dyspozycji złożonej w (...) Banku (...), w wyniku odkupienia jednostek funduszu inwestycyjnego uzyskała kwotę 10.634,07 zł, ponadto spółka poinformowała o wystawieniu faktury obciążającej (...) sp. z o.o. na kwotę 3075 zł.

Dowód: pismo z dnia 12 sierpnia 2016 r. z załącznikami - karta 158-162.

W dniu 9 czerwca 2016 r. asesor komorniczy w kancelarii Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. drogą elektroniczną udzielił odpowiedzi pełnomocnikowi powoda na temat aktualnie prowadzonych przeciwko spółce (...) postępowań egzekucyjnych. Poinformował w szczególności, że prowadzonych jest 26 postępowań, kwota zadłużenia wynosi około 856.569 zł, spółce (...) przysługują wierzytelności z Politechniki (...) i wojewódzkiego zarządu melioracji w Ł., na kwoty wynoszące odpowiednio około 9160 zł oraz 1890 zł, spółce nie przysługują natomiast wierzytelności z (...) Narodowego, z (...) sp. z o.o., na rachunku bankowym aktualnie brak jest środków pieniężnych.

Dowód: email z 9 czerwca 2016 r. - karta 205.

W postępowaniu prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. w sprawie KM 2477/14 ustalone zostały plany podziału sumy uzyskanej z egzekucji: dnia 30 września 2016 r. ustalono plan podziału kwoty 26.356,44 zł między 19 wierzycieli, dnia 14 grudnia 2016 r. plan podziału kwoty 2004,04 zł między 8 wierzycieli, dnia 22 grudnia 2016 r. plan podziału kwoty 750 zł między 4 wierzycieli.

Dowód: plany podziału - karta 226-233.

W dniu 19 grudnia 2016 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarła umowę z J. S. (2), na mocy której zobowiązała się wykonać opracowanie założeń projektowych w okresie od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r., za wynagrodzeniem w wysokości 9840 zł, płatnym w czterech częściach. W dniu 15 stycznia 2017 r. spółka (...) wystawiła pierwszą fakturę z tego tytułu na kwotę 2460 zł.

Dowód: umowa wraz z fakturą - karta 234-236.

W dniu 3 stycznia 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. obciążyła C. sp. z o.o fakturą VAT na kwotę 2829 zł. W piśmie z dnia 4 stycznia 2017 r. spółka (...) oświadczyła, że przyjmuje fakturę do księgowania, jednocześnie poinformowała, że z uwagi na zajęcie wszystkich wierzytelności przez komornika kwota z faktury została przekazana komornikowi.

Dowód: faktura oraz pismo spółki (...) - karta 237-238.

W piśmie z dnia 10 stycznia 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zwróciła się do (...) sp. z o.o. w G. o zwrot zatrzymanych kaucji gwarancyjnych na podstawie umowy zawartej 24 stycznia 2012 r. W odpowiedzi spółka (...) wyjaśniła, że bieg terminu rękojmi dla umowy (...) biegnie od dnia 30 lipca 2015r, natomiast dla umowy (...) od dnia 22 sierpnia 2008 r.

Dowód: pisma oraz umowy - karta 239-287.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny, uwzględniający stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy przed Sądem odwoławczym, powództwo należało uznać za nieuzasadnione.

Prawidłowa była podstawa prawna roszczenia powoda, wskazana przez Sąd Rejonowy, tj. art. 299 § 1 k.s.h. Uzupełniająco dodać trzeba, że obecnie w orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że odpowiedzialność członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z art. 299 § 1 k.s.h. ma charakter odszkodowawczy. Szkoda jest podstawą odpowiedzialności członka zarządu z art. 299 § 1 k.s.h., przy czym zarówno powstanie szkody, jak i inne przesłanki odpowiedzialności, tj. wina i związek przyczynowy, funkcjonują na zasadzie domniemania ustawowego.

Odpowiedzialność odszkodowawcza członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powstaje w sytuacji, kiedy egzekucja prowadzona przeciwko członkowi zarządu okaże się bezskuteczna, a członek zarządu nie uwolni się od odpowiedzialności na podstawie art. 299 § 2 k.s.h.. Członek zarządu może przy tym wykazać, że wierzyciel nie poniósł szkody (obalenie domniemania szkody, wynikającego z faktu bezskuteczności egzekucji), bądź wykazać, że szkoda wierzyciela nie ma związku z prowadzeniem spraw spółki, które członek zarządu prowadził z należytą starannością (obalenie domniemania winy).

Przyjmując pogląd o odszkodowawczym charakterze roszczenia z art. 299 § 1 k.s.h., przy ocenie zasadności roszczenia powoda, należało zbadać: 1) czy roszczenie powoda, stwierdzone powołanym w pozwie tytułem egzekucyjnym istniało w czasie, gdy członkiem zarządu spółki byli pozwani (ta okoliczność - jak wskazał Sąd Rejonowy - została wykazana i jest niekwestionowana), 2) czy egzekucja tych roszczeń przeciwko spółce (...) okazała się bezskuteczna.

Co do tej drugiej przesłanki istnieje między stronami niniejszego procesu spór. Nie budzi przy tym wątpliwości, że zgodnie z art. 6 k.c. bezskuteczność egzekucji powinien udowodnić powód. Temu ciężarowi powód nie sprostał.

Podzielić należy pogląd, wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 kwietnia 2008 roku (w sprawie V CSK 527/07) oraz w wyroku z dnia 31 stycznia 2007 roku (w sprawie II CSK 417/06), zgodnie z którym bezskuteczności egzekucji można dowodzić na podstawie każdego dowodu, z którego wynika, że spółka nie ma majątku pozwalającego na zaspokojenie wierzyciela pozywającego członków zarządu. W orzecznictwie rozstrzygnięte zostało również, że dla wykazania przesłanki bezskuteczności egzekucji nie w każdym wypadku wymagane jest złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko spółce, przyjmuje się, że wierzyciel nie musi podejmować takich działań, gdyby byłoby oczywiste, że okażą się one bezcelowe.

Jednocześnie w orzecznictwie podkreśla się, że decydujące znaczenie dla oceny zasadności powództwa z art. 299 k.s.h. ma stan majątkowy spółki - dłużnika, istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.). Dla przyjęcia odpowiedzialności członków zarządu na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. konieczne jest jednoznaczne stwierdzenie, że zaspokojenie z majątku spółki nie jest możliwe w chwili zamknięcia rozprawy. Jeśli po stwierdzeniu bezskutecznej egzekucji okaże się, że wierzyciel może jednak uzyskać zaspokojenie od spółki, to jest brak podstaw do przyjęcia, że zachowuje on prawo do żądania zaspokojenia z majątku członków zarządu spółki (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2008 roku, III CSK 12/08 oraz wyrok Sądu Najwyższego 8 grudnia 2006 roku, V CSK 319/06).

Taka sytuacja wystąpiła w rozpoznawanej sprawie. Wprawdzie Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu D. P. (1), prowadzący na wniosek powoda egzekucję, umorzył postępowanie egzekucyjne postanowieniem z 30 października 2015 r., jednak po umorzeniu postępowania (co prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy) prowadzone były postępowania egzekucyjne w innych sprawach, w której wierzyciele byli częściowo zaspokajani. Tym samym nie można przyjąć, że postanowienie komornika z 30 października 2015 r. przesądza o bezskuteczności egzekucji. Na stan majątkowy spółki, pozwalający na prowadzenie skutecznej egzekucji, nie ma przy tym wpływu staranność wierzyciela (powoda) w postępowaniu egzekucyjnym, zmierzająca do uzyskania wiedzy o składnikach majątkowych, z których egzekucja może być prowadzona. Istotny jest realny stan majątkowy spółki, a nie wiedza wierzyciela na temat tego stanu.

Na dzień zamknięcia rozprawy odwoławczej egzekucja z wniosku powoda przeciwko spółce (...), w oparciu o tytuł egzekucyjny stwierdzający istnienie wierzytelności, za które mieliby odpowiadać pozwani, nadal się toczy, po umorzeniu postępowania przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu powód złożył bowiem wniosek o wszczęcie egzekucji w oparciu o ten sam tytuł egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O.. Dopóki to postępowanie się toczy, nie można stwierdzić bezskuteczności egzekucji wobec spółki, tym bardziej, że na rozprawie pełnomocnik powoda przyznał, że w tym postępowaniu komornik pierwsze drobne kwoty już wyegzekwował. Co więcej z materiału dowodowego przedstawionego w postępowaniu odwoławczym wynika, że spółka prowadzi działalność gospodarczą, wystawia faktury, posiada wierzytelności, które zajmowane są przez komornika prowadzącego przeciwko spółce postępowania egzekucyjne. Dokumenty te pochodzą z okresu późniejszego, niż przesłana drogą mailową informacja przez asesora komorniczego

(z dnia 9 czerwca 2016 r.), kierowana do pełnomocnika powoda. Informację tą należy więc już uznać za nieaktualną, jak wynika bowiem z późniejszych pism (opisanych wyżej) spółka (...) posiada wierzytelności m.in. wobec spółki (...), wobec której - wg informacji przesłanej mailem z dnia 9 czerwca 2016 r. - takie wierzytelności miałyby nie istnieć.

W obecnym stanie rzeczy nie można więc przyjąć, że została wykazana przesłanka bezskuteczności egzekucji, a to oznacza, że powództwo należało oddalić. Prowadzi to – stosownie do art. 386 § 1 k.p.c. – do zmiany wyroku przez oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów postępowania w pierwszej instancji w wysokości 7217 zł (w tym koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów, oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając na rzecz pozwanych solidarnie od powoda kwotę 6400 zł, na którą składa się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanych będącego adwokatem w wysokości 3600 zł - stosownie do § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz kwotę 2800 zł tytułem opłaty od apelacji.

SSO (...)SSO (...)SSR (del.) (...)